

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.249 van 27 maart 2000
in de zaak A. 88.459/IX-2126.**

In zake : Baudewijn MEEUS,
wonende te LEUVEN,
Louis Melsensstraat 16

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken,
2. het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Baudewijn MEEUS, sociaal inspecteur bij de Dienst voor administratieve controle bij het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering op 14 december 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Minister van Sociale Zaken van 3 juni 1999 waarbij wordt bepaald dat de betrekking van sociaal inspecteur-directeur die vacant is bij de Dienst voor administratieve controle moet worden begeven bij wege van graadverandering, van het bericht aan het personeel nr. 1999/40 van 16 juni 1999 waarin aan de beslissing van de minister wordt toegevoegd dat de betrekking kan worden toegekend "aan de adviseurs voorheen titularis van de geschrapte graad van directeur bij de Dienst voor administratieve controle van de Nederlandse taalrol die ten minste zes maanden graad-anciënniteit hebben" en van de impliciete weigering om verzoeker te bevorderen bij wege van verhoging in graad;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 februari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 maart 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van advocaat B. VAN HYFTE, die verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Bij 's Raads arrest nr. 72.308 van 9 maart 1998 bekomt verzoeker de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 18 mei 1990 houdende benoeming van Etienne VERBEKEN tot hoofdinspecteur-directeur van de Dienst voor Administratieve Controle van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (hierna RIZIV) op grond van het motief dat de keuze van benoemingswijze door de Minister van Sociale Zaken had dienen te worden gedaan en niet door de Algemene Raad van het RIZIV handelend binnen het raam van zijn

algemene beheersbevoegdheid, of door de administrateur-generaal van het RIZIV.

1.2. Het koninklijk besluit van 8 november 1998 houdende vereenvoudiging van de loopbaan van sommige ambtenaren van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering bepaalt in artikel 14, § 1, dat in afwijking van artikel 19, § 1, van het koninklijk besluit van 20 juli 1964 betreffende de hiërarchische indeling en de loopbaan van sommige personeelsleden van de rijksbesturen, de ambtenaren van het RIZIV, titularis van de geschrapte graad van directeur bij de Dienst voor administratieve controle, eveneens benoemd kunnen worden tot de graad van sociaal inspecteur-directeur. Artikel 14, § 2, bepaalt dat in dat geval de benoeming geschiedt volgens de regels van de verandering in graad.

1.3. In de loop van 1999 start de tweede verwerende partij een bevorderingsprocedure op voor de betrekking van sociaal inspecteur-directeur bij de dienst voor administratieve controle. De beslissing over de wijze waarop de betrekking moet worden toegekend wordt nu, zoals door het arrest voorgeschreven, genomen door de minister van Sociale Zaken die op 3 juni 1999 beslist dat de betrekking zal worden begeven wij wege van graadverandering.

1.4. Met een bericht nr. 1999/40 van 16 juni 1999 wordt aan het personeel meegedeeld dat een betrekking van sociaal inspecteur-directeur bij de Dienst voor administratieve controle vacant is en dat deze betrekking ingevolge een beslissing van de minister van Sociale zaken van 3 juni 1999 moet worden toegekend, bij wege van verandering van graad, aan de adviseurs voorheen titularis van de geschrapte graad van directeur bij de Dienst voor administratieve controle van de Nederlandse taalrol die ten minste zes maanden graad-ancienniteit hebben.

1.5. Met een bericht nr. 1999/64 van 12 oktober 1999 deelt de Administrateur-generaal aan het personeel mee dat alleen Etienne VERBEKEN, adviseur, heeft gekandideerd en dat het Comité van de Dienst voor administratieve controle besloten heeft hem voor te dragen voor benoeming. Hij wijst er het personeel op dat zij die zich benadeeld achten binnen de tien dagen bezwaar kunnen indienen tegen het voorstel.

1.6. Op 18 oktober 1999 dient verzoeker een bezwaarschrift in. Hij stelt zich de vraag waarom de sociaal inspecteurs van de dienst niet werden uitgenodigd om hun kandidatuur te stellen omdat overeenkomstig artikel 19, §§ 1 en 2, van het koninklijk besluit van 20 juli 1964 de bevordering tot de graden van rang 13 worden verleend bij wege van verhoging in graad. Hij merkt ook op dat er in de onderhavige bevorderingsprocedure werd afgestapt van de criteria die bij een voorgaande procedure werden gehanteerd.

Op 25 november 1999 deelt de Administrateur-generaal aan verzoeker mee dat zijn bezwaarschrift werd doorgestuurd naar de minister van Sociale Zaken om bij het bevorderingsdossier te worden gevoegd;

2. Over de aanwijzing van de verwerende partijen.

2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij vraagt om buiten de zaak te worden gesteld aangezien de eerste bestreden beslissing genomen werd door de minister van Sociale Zaken, de tweede bestreden akte slechts een voorbereidende handeling uitmaakt en de derde bestreden beslissing, voor zover zij al zou genomen zijn, ook zou zijn genomen door de minister van Sociale Zaken;

2.2. Overwegende dat die vraag niet wordt aangenomen omdat de tweede verwerende partij niet

betwist dat de tweede bestreden beslissing wel degelijk van haar uitgaat en dat de al dan niet ontvankelijkheid van de vordering "ratione materiae" van geen belang is voor de vraag wie er als tegenpartij moet optreden, terwijl het precies is omdat zij als verwerende partij in onderhavige zaak is aangeduid dat de tweede verwerende partij de mogelijkheid heeft om de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering "ratione materiae" op te werpen;

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

3.1. Overwegende dat de beide verwerende partijen opwerpen dat de vordering niet ontvankelijk is wegens laattijdigheid omdat verzoeker in zijn inleidend verzoekschrift zelf stelt dat hij reeds van de bestreden handelingen kennis had gekregen langs het bericht aan het personeel van 12 oktober 1999, dat de vordering evenmin ontvankelijk is "ratione materiae" omdat de eerste en de tweede bestreden akten puur voorbereidende handelingen zijn die passen in het kader van de bevorderingsprocedure en als dusdanig niet in aanmerking komen voor schorsing, dat tenslotte de vordering ook niet ontvankelijk is want voorbarig voor zover ze gericht is tegen de impliciete weigering om verzoeker te bevorderen bij wijze van verhoging in graad aangezien er nog geen beslissing is gevallen over verzoekers bezaarschrift noch overgegaan werd tot benoeming;

3.2. Overwegende dat over die ingeroepen excepties slechts uitspraak zou moeten worden gedaan indien aan de beide cumulatieve voorwaarden om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging over te gaan is voldaan, wat te dezen, zoals zal blijken, niet het geval is;

4. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

4.1. Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan berokkenen;

4.2. Overwegende dat met betrekking tot de tweede voorwaarde verzoeker als eerste moeilijk te herstellen en ernstig nadeel aanvoert dat hij geen toegang krijgt tot de graad van sociaal inspecteur-directeur terwijl dit wel het geval is voor de voorgestelde kandidaat die daardoor ook toegang krijgt tot de hogere graad van sociaal inspecteur-generaal en dat de mogelijkheid bestaat dat hij die graad verkrijgt alvorens er een uitspraak ten gronde is over het onderhavig beroep waardoor verzoeker zijn belang bij dat beroep zou verliezen; dat hij als tweede nadeel inroept dat de ervaring van de benoemde "de facto" toch in diens voordeel werkt en als derde nadeel dat de mogelijke benoeming van Etienne VERBEKEN zal meebrengen dat deze de hiërarchische chef wordt van verzoeker die reeds voorheen de nadelige gevolgen heeft ondervonden van zijn verzoek tot nietigverklaring van diens vorige benoeming tot hoofdinspecteur-directeur, dat hij immers door Etienne VERBEKEN "bedacht werd met de beoordeling goed terwijl hij vroeger steeds de beoordeling zeer goed had" en "de hetze werd verdergezet en ook in de toekomst zonder twijfel verder zal duren; dat uit lasterlijke aantijging een nog negatiever beeld van verzoeker wordt geschetst" en "dat hiertegen niets ondernomen wordt, hetgeen zich zal bestendigen zo betrokkene ook de jure de vacante betrekking zal bekleden";

4.3. Overwegende dat de verwerende partijen hierop antwoorden dat een verlies van een kans op bevordering tot sociaal inspecteur-generaal neerkomt op een nadeel in verband met de verdere loopbaan en dat een dergelijk nadeel door de rechtspraak van de Raad van State niet in aanmerking wordt genomen als een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel omdat het wordt onder-
vangen door de eventuele vernietiging zodat de verzoeker een nieuwe bevorderingskans krijgt, dat, steeds volgens de verwerende partijen, te dezen moet vastgesteld worden dat dit "puur speculatief is en geenszins actueel, gelet op het feit dat nog geen benoemingsbeslissing genomen werd waarbij de heer VERBEKEN benoemd zou worden door verandering in graad tot de graad van sociaal inspecteur-directeur"; dat zij verder betogen dat als verzoeker het heeft over de ervaring die werd opgedaan door Etienne VERBEKEN, verzoeker doelt op de ervaring die deze heeft opgedaan in zijn functie van hoofdinspecteur-directeur, dat die ervaring evenwel niet teniet zou gedaan worden door de nu gevraagde schorsing daar zij voorafbestaand is aan de beslissingen waarvan nu de schorsing wordt gevorderd; dat "in zoverre verzoeker suggereert dat in het kader van de lopende bevorderingsprocedure rekening zou worden gehouden met de ervaring dewelke de heer VERBEKEN opdeed in zijn betrekking waartoe de benoeming werd vernietigd, dient weerom vastgesteld te worden dat dit nadeel puur speculatief is, daar aldus vooruitgelopen wordt op de eventuele benoemingsbeslissing dewelke derhalve terzake genomen zou worden door de benoemende overheid"; dat voorts de omstandigheid dat Etienne VERBEKEN de hiërarchische chef zou worden van verzoeker alleen dan een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan opleveren als er bijzondere omstandigheden mee gepaard gaan, bijvoorbeeld indien hij vroeger de ondergeschikte van verzoeker was; dat zulks geenszins het geval was aangezien Etienne VERBEKEN sinds zijn (weliswaar vernietigde) benoeming bij koninklijk besluit van 18 mei 1990 tot hoofd-

inspecteur-directeur zijn hiërarchische meerdere was; dat verzoeker ook geen bewijs levert van het feit dat Etienne VERBEKEN de hand zou hebben gehad in zijn beoordeling "goed" omdat uit het dossier blijkt dat die beoordeling werd toegekend door een beoordelingsconferentie waarvan Etienne VERBEKEN wegens ziekte geen deel uitmaakte; dat tenslotte wat het verlies van een kans tot bevordering in de graad van sociaal inspecteur-directeur betreft de verwerende partijen repliceren dat de eventuele vernietiging van de nog te nemen benoemingsbeslissing verzoeker opnieuw de kans zal bieden en dat de laattijdigheid waarmee verzoeker zijn vordering indient in heel belangrijke mate de ernst van het nadeel relativeert;

4.4.1. Overwegende dat wat het eerste aangevoerde moeilijk te herstellen en ernstig nadeel betreft in de mate dat verzoeker aanvoert dat hij geen toegang krijgt tot de graad van sociaal inspecteur-directeur een eventuele vernietiging van de bestreden beslissingen op grond van de door hem aangevoerde middelen hem een nieuwe kans zal bieden en dat in de mate dat hij aanvoert dat hem de toegang tot de hogere graad van sociaal inspecteur-generaal wordt ontzegd het nadeel hypothetisch en toekomstig is aangezien het niet zeker is dat indien de procedure volgens graadbevordering zou worden overgedaan, verzoeker zou worden benoemd tot sociaal inspecteur-directeur terwijl die benoeming de voorwaarde is om toegang te krijgen tot de graad van sociaal inspecteur-generaal; dat ten slotte waar verzoeker het heeft over de mogelijkheid voor Etienne VERBEKEN om toegang te krijgen tot de graad van inspecteur-generaal zulks geen rechtstreeks gevolg is van de bestreden beslissingen die wel als rechtstreeks gevolg hebben dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de bevordering, maar niet dat Etienne VERBEKEN toegang zou krijgen tot een verdere bevordering, dat dit laatste pas het gevolg zou zijn van een benoeming van Etienne VERBEKEN tot

sociaal inspecteur-directeur en dat een benoeming tot sociaal inspecteur-directeur slechts een kans is om binnen een bepaalde tijd te kunnen solliciteren voor die betrekking; dat die kans thans nog onzeker is zodat dit nadeel hypothetisch is;

4.4.2. Overwegende dat in zijn tweede aangevoerde moeilijk te herstellen en ernstig nadeel verzoeker bedoelt dat er met de ervaring opgedaan door een benoemde in een betrekking toch de facto rekening wordt gehouden; dat te dezen wordt opgemerkt dat de bestreden beslissingen niet de benoeming van Etienne VERBEKEN meebrengen en derhalve ook niet rechtstreeks ervaring opleveren in de functie van sociaal inspecteur-directeur zodat er geen rechtstreeks verband is tussen de bestreden beslissingen en dit aangevoerde nadeel; dat overigens de omstandigheid dat een benoemde ervaring kan opdoen in zijn nieuwe functie en de niet benoemde niet, geen moeilijk te herstellen en ernstig nadeel oplevert omdat er met de ervaring die werd opgedaan ingevolge een nadien vernietigde benoeming geen rekening mag gehouden worden bij het overdoen van de benoemingsprocedure en dat er niet van uitgegaan mag worden dat de verwerende partij dat zou doen enerzijds en er anderzijds, moest de overheid dit toch doen, op grond daarvan de vernietiging kan worden gevorderd van de nieuwe benoeming zodat het nadeel kan worden ondervangen;

4.4.3. Overwegende dat wat het derde aangevoerde moeilijk te herstellen en ernstig nadeel betreft dit nadeel zich slechts zou kunnen realiseren indien Etienne VERBEKEN wordt benoemd, zodat het hypothetisch is en bovendien alleen een onrechtstreeks gevolg is van de bestreden beslissingen; dat verzoeker ook niet aantoont dat de benoeming van Etienne VERBEKEN voor hem nadelige gevolgen zal meebrengen, aangezien niet op een afdoende wijze bewezen is dat hij de oorzaak is of een determinerende invloed heeft gehad op verzoekers beoordeling "goed" terwijl evenmin duidelijk is dat hij aan de basis zou liggen van een "hetze" die tegen verzoeker zou gevoerd worden;

4.5. Overwegende dat aldus niet voldaan is aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, dat zulks volstaat om verzoekers vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zevenentwintig maart 2000, door :

de H. L. HELLIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.